

WE DREW OUR HOME TOGETHER

1 augustus 2025

WE DREW OUR HOME TOGETHER

Duo-presentatie van Sterre Fermin en Jitka Králová bij Omstand

Van 9 augustus t/m 14 september 2025 presenteerde Omstand Arnhem de duo-expositie *WE DREW OUR HOME TOGETHER*, een bijzondere samenwerking tussen beeldend kunstenaars Sterre Fermin en Jitka Králová. De tentoonstelling maakt deel uit van een nieuw programma waarin talentvolle kunstenaars, als onderdeel van een talentontwikkeltraject, worden uitgenodigd voor een intensieve werkperiode bij Omstand. Voor dit project nodigen we telkens één kunstenaar uit, die vervolgens gevraagd wordt om een andere kunstenaar te introduceren en uit te nodigen voor een samenwerking en een duo-presentatie. Die keuze speelt een belangrijke rol in de verbreding van het netwerk en de verdieping van het programma van Omstand. De werkperiode mondt uit in een gezamenlijke eindpresentatie waarin ruimte, dialoog en experiment centraal staan. Deelnemende kunstenaars krijgen hiervoor alle ruimte – letterlijk. Zij mogen gebruik maken van de volledige tentoonstellingslocaties, waaronder het Glazen Huis, de Accuruumte en de Turbinekamers. Daarnaast is er de mogelijkheid om bij Omstand te verblijven en gebruik te maken van de Artist-in-Residence (AIR).

De tweede kunstenaar in deze reeks die we hebben uitgenodigd, is Sterre Fermin, alumna van ArteEZ. Tot voor kort woonde en werkte zij in Berlijn; binnenkort verruilt zij de Duitse hoofdstad voor Amsterdam. Sterre maakt sculpturen, installaties, video's en schilderijen. Voor deze samenwerking nodigde zij de Tsjechische kunstenaar Jitka Králová uit, die ze leerde kennen in Berlijn. Jitka maakt schilderijen en installaties en werkt vaak op locatie (site-specific). Ze beweegt zich tussen Tsjechië en verschillende Europese residenties – en nu dus in Nederland.

Sterre Fermin *Kamerplant/Houseplant*, 2024

August 1, 2025

WE DREW OUR HOME TOGETHER

A duo presentation by Sterre Fermin and Jitka Králová at Omstand

From August 9 to September 14, 2025, Omstand, Arnhem presented the duo exhibition *WE DREW OUR HOME TOGETHER*, a special collaboration between visual artists Sterre Fermin and Jitka Králová. This exhibition is part of a new program in which talented artists are invited to take part in an intensive working period at Omstand, as part of a professional development track. For each edition we invite one artist, who is then asked to introduce and invite another artist for a collaboration and joint presentation. This approach helps expand the network and enrich the program of Omstand. The working period ends in a shared final presentation, where space, dialogue, and experimentation are central. The participating artists are given complete freedom – literally. They have access to all the exhibition spaces, including the Glazen Huis, the Accuruumte, and the Turbinekamers, and are also welcome to stay and use all Artist-in-Residence (AIR) facilities.

The second artist in this series we invited is Sterre Fermin, a graduate of ArteEZ. Until recently, she lived and worked in Berlin; soon, she will be relocating to Amsterdam. Sterre creates sculptures, installations, videos, and paintings. For this collaboration, she invited Czech artist Jitka Králová, whom she met in Berlin. Jitka paints and creates installations and often works on site, responding to specific locations (site-specific). She moves between the Czech Republic and various artist residencies across Europe – and now also in the Netherlands. Omstand supports a wide range of artistic practices, as long as there is a clear artistic voice and a certain enigmatic quality present. We are interested in makers with a strong presence who know how to move or unsettle

Jitka Králová *Potatoes, hay, sentiment*, 2023

JK *Smallfires*, 2024

Omstand creëert ruimte voor uiteenlopende kunstpraktijken, zolang er sprake is van een sterke artistieke signatuur en een zekere enigmatische kracht. We zijn geïnteresseerd in makers met een sterke presentie, die met bijzondere vaardigheden en een eigen beeldtaal het publiek weten te raken of te ontregelen. Makers die in staat zijn werk te produceren dat beklijft. De samenwerking tussen de kunstenaars wordt daarbij ingezet als middel om nieuwe perspectieven toe te voegen aan de praktijk van beide deelnemers. Zo ontstaan verrassende kruisbestuivingen die bijdragen aan de inhoudelijke ontwikkeling van de kunstenaars én van het programma van Omstand. Sterre en Jitka waren in juli t/m begin augustus actief in Arnhem:

Sterre is in haar werk op zoek naar grenzen en spanningen: tussen lichaam en omgeving, natuur en het mens-gemaakte. Dat begon al op de academie toen ze regelmatig de oude scheepswerf in Arnhem bezocht waar haar fascinatie voor verwerking en erosie werd aangewakkerd en ze roestige overblijfselen van de scheepswerf begon te verzamelen. Gefascineerd door roest en corrosie, ontdekte ze dat dit harde materiaal in feite constant in beweging is. Roest leeft – het verandert van kleur, valt uit elkaar, en kan soms zelfs weer groeien. Dit levende aspect van roest maakte dat ze het verlangen kreeg om dichterbij dit materiaal te komen – om zelf een roest-lichaam te worden. Ze liet sporen van haar lichaam achter in klei en metaal, en verwerkte deze vervolgens tot objecten. Die fascinatie voor verweerde objecten en het verlangen er lichamenlijk deel van uit te maken, is nog steeds een rode draad in haar werk. Sinds haar verhuizing naar Berlijn is daar een nieuw element bijgekomen. Vanuit haar nieuwe woonplek begon ze beelden en materialen te verzamelen om zich ergens te kunnen wortelen – zich thuis te voelen. Zo is het thema ‘thuis’ haar praktijk binnengesloten, en natuurlijk zeer toepasselijk binnen de Artist-in-Residence.

Jitka onderzoekt hoe mensen en landschappen elkaar beïnvloeden en hoe die relatie voortdurend verandert. In haar werk reageert ze op specifieke

SF Part of the installation *Becoming a Body of Rust*, 2023

the audience. Artists who use distinct skills and a visual language who are capable of creating work that resonates. The collaboration between the artists is seen as a way to open up new perspectives in each of their practices. In this way, unexpected crossovers arise, contributing to the development of both the artists and the Omstand program. Sterre and Jitka were active in Arnhem from July to early August:

In her work, Sterre explores boundaries and tensions: between body and environment, nature and the man-made. This began at art school, when she regularly visited the old shipyard in Arnhem. There, her fascination with decay and erosion took shape, and she started collecting rusted remnants from the shipyard. Drawn to rust and corrosion, she discovered that this hard material is, in fact, always in motion. Rust is alive – it changes color, breaks apart, and can even grow again. This living quality made her want to get closer to the material – to become a body of rust herself. She left traces of her body in clay and metal, later turning these into objects. Her fascination with weathered materials and her desire to physically connect with them is still a recurring theme in her work. Since moving to Berlin, a new theme has emerged. From her new living environment, she began collecting images and materials to help her feel grounded – to feel at home. The idea of ‘home’ has since entered her work, and naturally found resonance within the Artist-in-Residence setting.

Jitka explores how people and landscapes influence each other and how that relationship is constantly changing. In her work, she responds to specific places and the processes that take place there. She is particularly interested in how people, often in unique ways, coexist with their environment. She grew up in the countryside, where life is closely connected to nature. Working with your hands, cultivating and caring for the land, is not just a way to survive, but also a way of living. For Jitka, this stands in sharp contrast to the fast pace of city life and the

JK Sunday painting, part of the installation at the tram stop, 2024, photo by Tomáš Kozohorský

plekken en op wat daar gebeurt. Ze is vooral geïnteresseerd in hoe mensen, vaak op unieke wijze, samenleven met hun omgeving. Zelf is ze opgegroeid op het platteland, waar het leven sterk verbonden is met de natuur. Daar is werken met je handen, zoals het bewerken en verzorgen van de aarde, niet alleen een manier om te overleven, maar ook een manier van leven. Voor Jitka staat dit in scherp contrast met het snelle leven in de stad en de virtuele wereld. Die tegenstelling tussen de oude en de nieuwe wereld is een belangrijk thema in haar werk. Verhalen spelen daarbij een belangrijke rol. Ze verzamelt ze, vertelt ze opnieuw, en maakt er nieuwe van — soms maakt zichzelf er dan onderdeel van. Tijdens haar studie lag de focus op tekenen, schilderen en keramiek. Later zette ze deze technieken in als bouwstenen voor grotere installaties. Na haar afstuderen begon ze schilderijen en objecten in de openbare ruimte te plaatsen. Dat groeide uit tot kleine ingrepen en acties op locatie – een aanpak die inmiddels centraal staat in haar werk. Het afgelopen jaar heeft ze haar praktijk uitgebreid met video en collage.

Met Sterre en Jitka voegen we niet alleen een inhoudelijk sterke samenwerking toe, maar ook een duo dat met hun open houding, creatieve synergie en betrokkenheid bij de omgeving precies uitdraagt waar Omstand voor staat. Sterre en Jitka vertellen hier bijvoorbeeld over in een gesprek dat ze hadden met auteur en kunstkriticus Gerda van de Glind, bekend van de (digitale) kunsttijdschriften als *Mister Motley*, *Metropolis M* en *See All This*, en betrokken bij kunstpodia als POST (Nijmegen) en Kunstenlab (Deventer).

In dit magazine gaan we dieper in op hun werk, hun samenwerking en wat hen met elkaar verbindt.

SF Untitled, part of installation *Becoming a Body of Rust*, 2023
photo by Django van Ardenne

SF Video as part of the installation *Becoming a Body of Rust*, 2023

virtual world. The contrast between the old and the new world is an important theme in her work. Stories play a central role. She collects them, retells them, and creates new ones – sometimes becoming part of the story herself. During her studies, she focused on drawing, painting, and ceramics. Later, she began using these techniques as the foundation for larger installations. After graduating, she started placing paintings and objects in public space, which evolved into small-scale interventions and actions on location – an approach that now plays a central role in her practice. Over the past year, her work has expanded to include video and collage.

With Sterre and Jitka, we not only present a strong artistic collaboration, but also a duo whose open attitude, creative synergy, and deep commitment to the community, reflect exactly what Omstand stands for. Sterre and Jitka speak more about this in a conversation with author and art critic Gerda van de Glind, known for writing in (digital) art magazines such as *Mister Motley*, *Metropolis M*, and *See All This*, and for her involvement in art spaces like POST (Nijmegen) and Kunstenlab (Deventer).

In this magazine, we dive deeper into their work, their collaboration, and the ideas that connect them.

JK Pigeon feeder, sketchbook, 2025

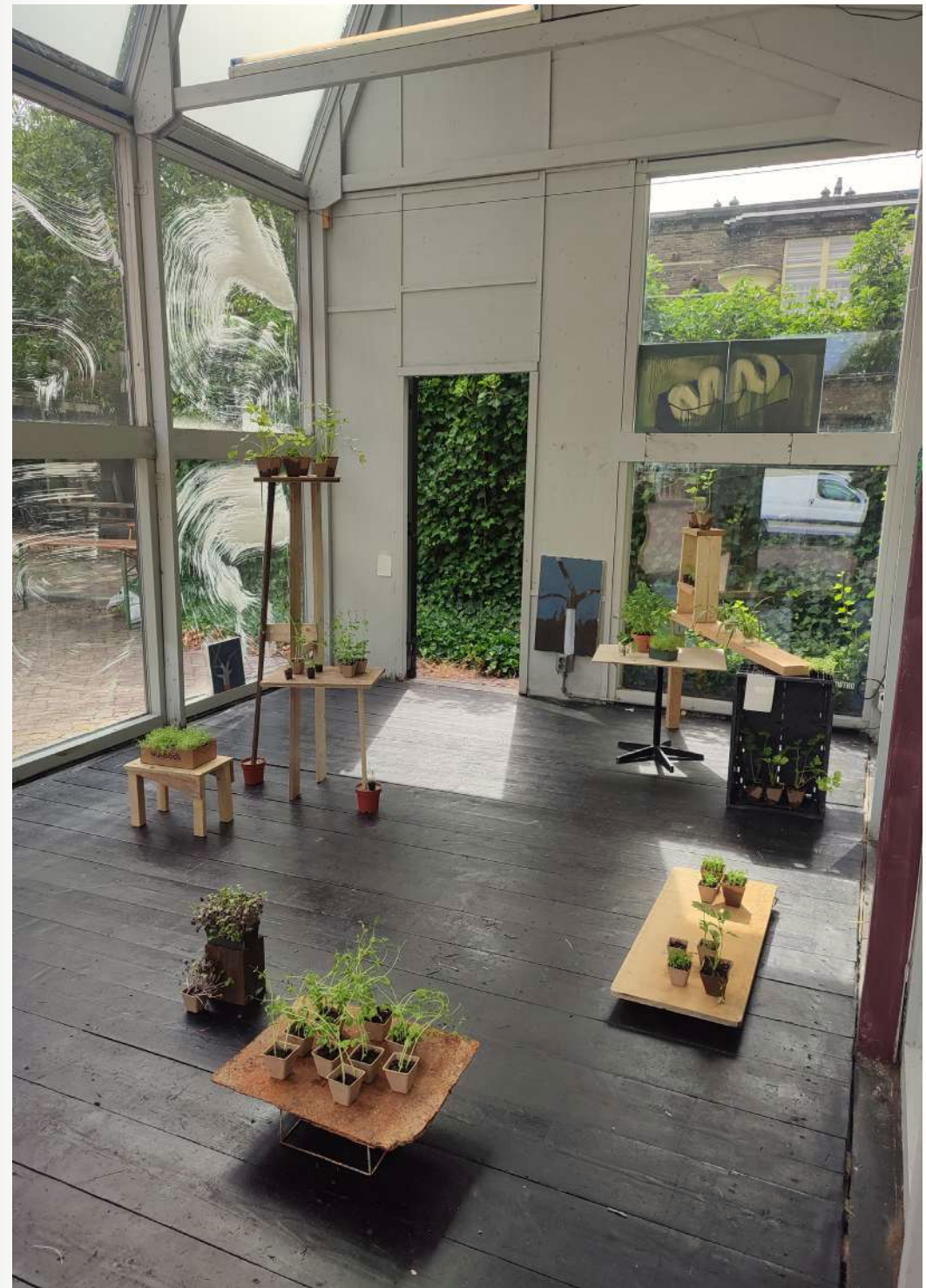

JK Greenhouses in Biesenthal, detail from the intervention in front

plant event

Tijdens onze residentieperiode organiseerden we een plantenruil voor vrienden, kennissen en mensen uit de buurt. We vroegen de mensen om een stekje mee te brengen om te ruilen voor een nieuwe plant. We bouwden een installatie waar we de planten plaatsten die we tijdens onze verblijf in Omstand hadden gekweekt. In de kas hingen geschreven herinneringen en anekdotes die verband hielden met planten en we vroegen bezoekers die naar het evenement kwamen hetzelfde te doen.

During our residency, we organized a plant exchange for friends, acquaintances, and people from the neighborhood. We asked people to bring a cutting (a so called 'stekje') to exchange for a new plant. We built an installation where we placed the plants that we had grown during our stay at Omstand. In the greenhouse, we hung written memories and anecdotes related to plants and asked visitors who came to the event to do the same.

Klungelen

We zouden meer moeten klungelen, zegt mijn moeder. We praten over hoe er meer geklungeld zou moeten worden, hoe we klungeliger zouden kunnen zijn.

Er staat tegenwoordig zoveel druk op dingen goed doen. In één keer. Prestatiedruk om te voldoen aan een eindresultaat. Sociale media staan vol met deze eindresultaten en controleerbare fantasieën.

Alles gaat snel zoals een ICE zonder vertraging. Terwijl er in de vertraging zoveel spannends te ontdekken is. Het onverwachte, waar je ineens nieuwe ideeën krijgt die anders nooit op je pad waren gekomen. Ik denk dat we als mens te veel vaste ideeën in ons hoofd hebben van hoe dingen moeten zijn. Wanneer we iets gepland hebben denken we controle te hebben over de toekomst. Waar dingen fout gaan ontstaat juist ruimte voor spontaniteit. Inefficiëntie dwingt tot creatief denken. Fouten maken is een van de meest waardevolle dingen, want fouten zijn kennis. Door fouten te maken ontstaat er een speelveld van mogelijkheden zonder regels. Een tussenuimte waar je even kan rondrennen, radslagen maken, koppeltje dwikelen.

Eventjes kan klungelen. Gewoon frutselen.

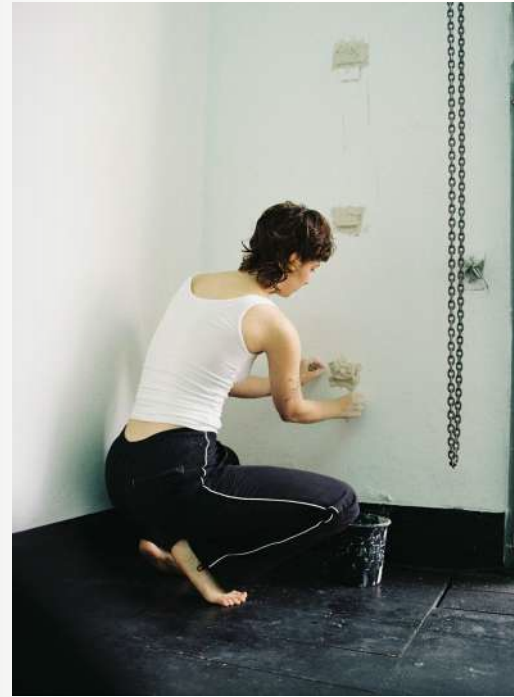
Een perfecte eerste keer bestaat niet. Ik denk dat we het ongemakkelijke of comfortabele weer meer deel van ons dagelijks leven moeten maken en dit gevoel delen met anderen. Een gedeeld gevoel is een lichter gevoel en gaat buiten de fysieke grenzen van ons lichaam. Niksen en klungelen.

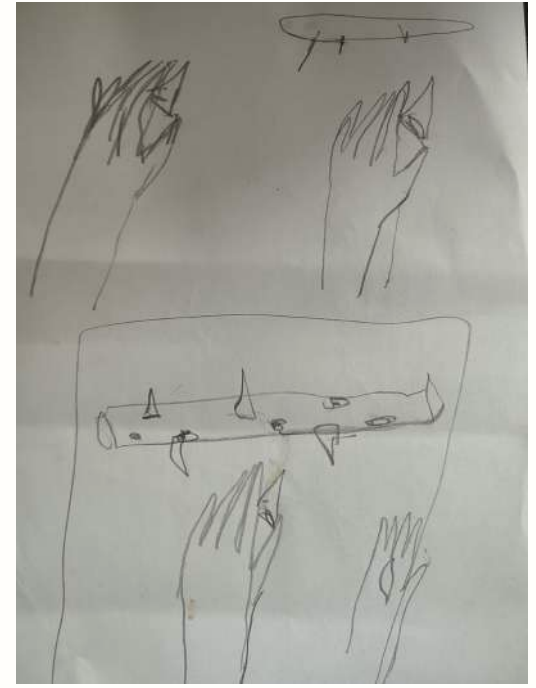
De constante prikkelingen van mijn telefoonscherm maken dat ik niet meer goed stil kan zitten en een boek kan lezen. Ik zou willen dat ik me beter een weg wist te vinden in de stilte. Door mijn ADD-medicatie wordt mijn brein wakker. Wakker als in productief. Ik hou van het moment dat ik de medicatie in voel kicken. Als of er zich een vloeistof verspreid door mijn hersenpan.

Toch blijft het idee dat mijn hersenen van zich zelf niet voldoende zijn om goed te functioneren in de snelle of productie gerichte westerse maatschappij een vreemd idee. Dat de samenstelling van mijn hersenen moet worden aangepast om mee te kunnen doen. Zonder medicatie zweef ik vaak door de ruimte.

Ren ik rond, maak ik radslagen en ga ik koppeltje dwikelen. Door de medicatie ligt de toekomst grijpbaarder maar vervaagd het nu. Het nu met al zijn belangrijke en onbelangrijke details, niks gefilterd maar alles voelend.

klungelen, aankloten, frutselen, dwarrelen

kultivace
šlechtění rostlin
lepší plody, krásnější květy
člověk navíc kultivuje rostliny z rostlin divokých

ale
kultivní rostliny nemůžeme přivést ve svém prostředí
rehabilitace schopnost přizpůsobit mráz, sucha, nemoci

raději
kmeny nebo větvičky divoké rostliny namísto
vložíme do ní roub rostliny kultivní
nebo rovnáme
po čase ale částí stonku
divoké kořeny,
kultivní větve, kultivní květy, kultivní plody

proměnila jsem svému oku
kamaraťák čerme rány nosem
dávka jsem se stínajících se

očka vyslechli nevíte je třeba stavět brnu
abych byla aplikace do ruce divoké
berbolestná
pro člověka

seděli jsme v ruzovém poli
průhledovali brny ze stonků
všechny jsme je sesypávali dohromady
velká bílá mísa plná brny
viděl jsem před spaním jsem do ní vložit obě dlaně
přes všechny brny až na dno

In gesprek met Sterre Fermin en Jitka Králová door Gerda van de Glind

Wat is een thuis? Op deze vraag kauwen Sterre Fermin en Jitka Králová tijdens hun ontbijt bij Omstand. Op tafel staat een kan water met munt, een fruitsalade en een taartje dat Jitka's moeder voor hen bakte. Misschien schuilt daarin al een sleutel die ook op een residentie past: samen iets delen. Het schemert door in de herinneringen die ze vannacht ophaalden onder het warme dak. Het duo leerde elkaar vorig jaar kennen tijdens een werkperiode in Duitsland. Jitka sloop daar stiekem de studio van Sterre binnen, aangetrokken door alle steentjes, slakkenhuisjes en andere schatten. Het was alsof die deur van het atelier openging naar iets wezenlijks: een ruimte voor verhalen, rituelen en een onweerstaanbare drift om iets te onderzoeken.

"Ik hou van het fysieke aspect van verzamelen," vertelt Jitka. "Voor mij is het verbonden aan mijn kindertijd. Mijn vader verzamelt stenen. We gingen samen op pad om nieuwe te vinden. Inmiddels staat zijn huis er vol mee. Vandaar dat ik zo werd aangetrokken door Sterres plek." Die bewondering voor de natuur zit ook in Sterres familie: "Mijn vader is archeoloog. Mijn oma is dol op planten. Haar huis lijkt een soort jungle." Nu ze aan het dementeren is, kijkt de kunstenaar via oude SD-kaartjes mee door haar ogen. "Op de helft van alle foto's staan bloemen. Alsof ze ze allemaal wilde meenemen. Dat gevoel herken ik."

Sterre kiest intuïtief elementen uit haar omgeving voor haar werk. "Ik ben geboeid door natuurlijk verval en mensgemaakte materialen. Zo studeerde ik twee jaar geleden af met een installatie die bestond uit dominante betonnen objecten die werden afgebroken door roest." Na haar afstuderen vertrok ze vanuit Arnhem naar Berlijn, waar ze begon te schilderen. "Ik maak foto's van plekken en dingen in de stad, zoals gebouwen of duiven, die ik vervolgens in mijn kamer samenbreng op schilderijen. Deze werkwijze voelt direct en intiem. Ik slaap naast mijn werk en word ermee wakker. Het geeft me meer rust en aandacht in mijn werk."

Sterre and Jitka at the German residency

Jitka in the rock

In conversation with Sterre Fermin and Jitka Králová by Gerda van de Glind

What is a home? This is the question Sterre Fermin and Jitka Králová are chewing on over breakfast at Omstand. On the table: a jug of mint water, a fruit salad, and a cake baked by Jitka's mother. Maybe that already holds a key to what an artist residency can be: sharing something together. It lingers in the memories they recalled last night under the warm roof. The duo met last year during a residency in Germany. One day, Jitka secretly slipped into Sterre's studio, drawn in by all the stones, snail shells, and other found treasures. It felt as if that studio door opened into something essential: a space for stories, rituals, and an irresistible urge to explore.

"I love the physical act of collecting," Jitka says, "It's something that connects to my childhood. My father collects stones. We used to go out together looking for new ones. Now, his house is full of them. That's why I was so drawn to Sterre's place." That admiration for nature runs in Sterre's family too: "My father is an archaeologist. My grandmother is crazy about plants. Her house is like a jungle." Now that her grandmother is developing dementia, Sterre uses her old SD cards to see the world through her eyes. "Half of all the photos are of flowers. As if she wanted to take them all with her. I recognize that feeling."

Sterre selects materials from her surroundings in an intuitive way. "I'm fascinated by natural decay and man-made materials. Two years ago, I graduated with an installation made from massive concrete forms that were slowly breaking down by rust." After graduating, she moved from Arnhem to Berlin, where she began painting. "I take photos of places and things in the city. Buildings, pigeons, that sort of thing, and bring them together in paintings in my room. This way of working feels direct and intimate. I sleep next to my work and wake up with it. It brings me more peace and focus in my work."

Young Sterre climbing a rock

The hand of Jitka's grandma

Jitka maakt keramiek, collages, schilderijen en interventies. Ze komt van het Tsjechische platteland en blijft graag op plekken dichtbij landbouw en natuur. Zo bracht ze een tijd door rondom het huis van haar ouders. “De families van allebei mijn ouders dragen een landbouwgeschiedenis. Maar de boerderijen zijn aan het vervallen. Landbouw is geen bron van inkomsten meer, meer een manier van leven. Mensen zijn nog verbonden met het land en hun gemeenschap. Via mijn kunst probeer ik die verbondenheid invoelbaar te maken.” Ze gebruikt veel landbouwsymbolen, zoals de zwierige witte vormen die mensen op een kas schilderen tegen de zon. “Ik vind dat zo’n fascinerend gebaar: eigenlijk maken ze daarmee grote expressionistisch schilderijen. Tegelijkertijd zit er een verhaal achter: een manier van leven.” Tijdens haar residentie in Duitsland bracht Jitka dit zwierige symbool terug op de parkeerplaats van een supermarkt. “Er stonden winkelwagentjes in een soort kas. Mensen halen er een wagentje uit om in de winkel groente in te stoppen. Ik heb er schilderijen en collages van gemaakt en die teruggeplaatst in de ruimte. Daarmee toon ik een manier van leven die aan het verdwijnen is. De generatie van mijn ouders lijkt de laatste generatie die leeft met landbouw. Dat maakt mijn werk ook nostalgisch. Er liggen herinneringen in besloten, maar er ontstaan ook nieuwe lagen. Zo begon mijn grootvader door het zien van mijn werk over kunst te praten, iets wat hij voorheen nooit deed.”

Beide kunstenaars komen uit families die deels op traditionele manieren leven en denken. Jitka: “Soms is het moeilijk om gesprekken te voeren over zaken als verandering of vrouw-zijn. Kunst is voor mij dan een middel om de verbinding te zoeken.” Dat beaamt Sterre. “In mijn werk worstel ik soms met hoe groot ik dingen moet maken. In de betonnen structuren van mijn werk zie ik bijvoorbeeld een soort mannelijke dominantie, en in roest iets meer vrouwelijks. Toch wil ik dat er niet te dik bovenop leggen.” De wereld zit vol structuren. Soms dwingend, dan weer zwierig. Kunst kan dat aanwijzen. Volgens beide kunstenaars hoeft dat niet altijd radicaal te zijn, maar mag het juist in het

Czech Potatoes in front of the house

Swinging road in Berlin

Jitka works with ceramics, collages, paintings, and interventions. She’s from the Czech countryside and prefers to work in places close to farming and nature. For a while, she stayed near her parents’ house. “Both sides of my family have a farming background. But the farms are falling apart. Agriculture is no longer a source of income. It’s more a way of life. People are still connected to the land and to their community. Through my art, I try to make that connection more tangible.” She often uses agricultural symbols, like the swirling white patterns people paint on greenhouses to block the sun. “I find that such a fascinating gesture. They’re actually making big expressionist paintings. But there’s also a story behind it: a way of life.” During her residency in Germany, Jitka brought that same swirling symbol back to life, this time on a parking lot of a supermarket. “There were shopping carts parked in what looked like a little greenhouse. People took the carts to buy vegetables. I made paintings and collages from that idea and placed them back into that space. That way, I show a way of life that is disappearing. My parents’ generation may be the last one living with the land. That makes my work nostalgic, too. It holds memories, but also creates new layers. My grandfather, for instance, started talking about art after seeing my work—something he never did before.”

Both artists come from families where traditional values and ways of thinking still play a role. Jitka: “Sometimes it’s hard to talk about things like change or being a woman. Art helps me to make that connection.” Sterre agrees: “In my work, I sometimes struggle with how big I should make things. The concrete structures in my work, for example, feel like a kind of male dominance, and the rust is more feminine. Still, I don’t want to push that too much.” The world is full of structures. Sometimes strict, sometimes free-flowing. Art can point that out. For both artists, this doesn’t need to be radical. It can be subtle. They don’t work from confrontation, but from connection.

Jitka’s great grandpa’s glasshouse

Jitka’s father stone collection

subtiele zinnen. Ze werken niet vanuit de confrontatie, maar zoeken juist verbinding.

Die verbinding begint vanuit hun verblijf bij Omstand zelf. "Ik voel weer diezelfde energie als in Duitsland, en vind het spannend om te zien hoe onze praktijken zullen veranderen door samen te zijn," vertelt Sterre. De komende maand zullen ze hun werkplek en thuis delen en vormen. Ze zullen samen een duik nemen in de rivier, mensen ontmoeten, maaltijden bereiden, eigen rituelen vormen en elkaar meenemen op ontdekkingsstocht. Sterre: "Ik hoop dat de grenzen tussen ons werk wat meer vervagen. Misschien omdat we samen materialen kiezen en sparren over hoe we die kunnen verwerken." Beiden beginnen meestal met iets kleins: een element of verhaal dat plots fonkelt en opgepakt moet worden. Jitka: "Vervolgens verwerken we het in verschillende stappen – van een foto of schilderij naar een installatie of collage. Al die verschillende stappen helpen ons om het te onderzoeken, begrijpen of voelen."

Hun zoektocht zal ook door de buurt gaan. Jitka: "We willen een stekjesruil organiseren met de buurtbewoners en iets laten groeien in de kas. Hopelijk helpt het mensen een drempel over te stappen om ons te ontmoeten." Een maand lang zullen ze hier verblijven, aan het einde zullen ze het werk neerleggen en delen. Daarbij hopen ze dat mensen niet alleen komen kijken, maar ook iets voelen. Misschien wel dat wat Jitka voelde toen ze zo in Sterre's studio stond vorig jaar: een drang om iets van dichtbij te bekijken, om iets te voelen en er vervolgens over in gesprek te gaan. Omdat die verbinding misschien wel het dichtst bij een thuis komt. Want wanneer in de toekomst zelfs de meest dominante structuren vervallen, of de fysieke structuur van deze plek er al lang niet meer is, er hier nog een energie hangt. Die zachte kracht van gesprekken op een zomerdag, een gebakken taartje, en verwondering over het wezenlijke.

Taped light in the U-bahn

Sterre's dad cleaning shards

That connection begins with their time together at Omstand. "I feel the same energy as we had in Germany," Sterre says. "I'm curious to see how our practices will change just by being together." Over the coming month, they will share and shape their workspace and temporary home. They'll swim in the river, meet people, prepare meals, create new rituals, and take each other on a journey. Sterre: "I hope the boundaries between our practices become more fluid. Maybe because we choose materials together, or exchange ideas about how to work with them." Both artists usually start small: a detail or story that suddenly shines and wants to be picked up. Jitka: "From there, we take it step by step, from a photo or a painting to an installation or a collage. All those steps help us to explore, understand, or feel something."

Their exploration will also extend into the neighborhood. Jitka: "We will organize a plant cutting swap with local residents and grow things in the greenhouse. Hopefully that helps people feel welcome to meet us." They'll stay here for a month. At the end, they will present and share their work. They hope that visitors won't just look, but also feel. Maybe that same feeling Jitka had last year when she stood in Sterre's studio. That urge to come closer, to sense something, and then talk about it. Because maybe that connection is the closest thing to home. Even when, in the future, all dominant structures have crumbled, and even the physical space no longer exists, something of this energy may still remain. The quiet power of a summer conversation, a homemade cake, and a shared sense of wonder about what really matters.

Collection of found asphalt at Sterre's studio

eten

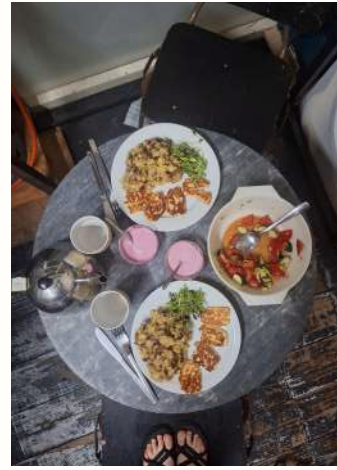
food

Vijf weken woonden we in Omstand. Al vanaf de eerste dag creëerden we een routine van samen koken en eten. Minstens drie keer per dag gingen we samen aan tafel en genoten we van een moment van rust. Door voor elkaar te koken creëerden we een tijdelijk gezamenlijk thuis, alsof we samenwoonden.

We lived at Omstand for five weeks. Already from the first day we created this routine of cooking and eating together. At least three times a day we would sit down at a table together and have a moment of rest. The action of cooking for each other made us feel like we were creating a temporary home together.

Colofon – Colophon

Omstand is een platform voor hedendaagse beeldende kunst en een ontmoetingsplaats voor kunstenaars, curatoren en iedereen die nieuwsgierig is. Als kunstenaarsinitiatief gelooft Omstand in het ondersteunen van opkomend talent, het stimuleren van samenwerkingen en het creëren van ruimte voor experiment en onderzoek. Op deze manier helpen we de creatieve energie van Arnhem aan te wakkeren en versterken we samen de unieke identiteit en aantrekkingskracht van de stad.

Omstand is a platform for contemporary visual art and a meeting place for artists, curators, and anyone curious. As an artist-run initiative, Omstand believes in supporting emerging talent, encouraging collaboration, and creating space for experiment and research. In this way, we help fuel Arnhem's creative energy, and together, we strengthen the city's unique identity and appeal.

Deze publicatie is onderdeel van de tentoonstelling /
This publication is part of the exhibition:
WE DREW OUR HOME TOETER

Van 9 augustus t/m 14 sept. 2025 /
On view from August 9 to September 14, 2025

bij Omstand — presentatieruimte voor actuele kunst, Arnhem /
at Omstand — space for contemporary art, Arnhem

Curator
Team **OMSTAND**

Rob Groot Zevert,
Lieven Hendriks en
Fenne Saedt

Deelnemende kunstenaars, productie en uitvoering
Participating artists, production and execution
Sterre Fermin en Jitka Králová

Tekst
Text

Rob Groot Zevert
Gerda van de Glind
Sterre Fermin
Jitka Králová

Redactie
Editor
Rob Groot Zevert

Grafisch ontwerp
Graphic design
studio Corine van der Wal

Drukwerk
Printing
Printis, Arnhem

Voor vragen of contact, mail naar: info@omstand.nl
For questions or contact mail to: info@omstand.nl

© 2025 Omstand, Arnhem

omstand GEWENT Arnhem

